

Als Jezus bij zijn intocht
Jeruzalem nadert op een ezeltje,
moeten we dat verstaan tegen de achtergrond
van de profetie van Zacharia 9 –
over de messiaanse koning die komen zou:
niet hoog te paard –
dat was de koningen in Israel verboden,
hoewel we uit opgravingen weten
dat koning Salomo stallen met meer dan 1000 paarden had,
maar daar begon het dan ook te kraken en mis te gaan,
toen hij, 'koning bij de gratie Gods,'
zelf voor god ging spelen:
de koningen van Israël mochten geen paard bestijgen,
krijgshaftig en oorlogzuchtig.
Vandaar die ezel in de droom van Israel
als symbool van bescheidenheid,
eerbied en trouw.

En dat in relatie tot een stad, Jeruzalem,
die in de geschiedenis
19x werd ingenomen en verwoest,
als kruispunt tussen de machten
Assyriërs en Egyptenaren,
Grieken en Romeinen,
moslims en kruisvaders,
Turken en Engelsen,
teveel om op te noemen.
Van al die intochten en veroveringen
is er niet een beklijft, terwijl zie,
vandaag tot in de Lage landen,
tot in Zandvoort aan Zee
deze ene intocht van Jezus van Nazareth,
zoon van God en zoon des mensen,
rijdende op een ezellinnenveulen,
herdacht en gevierd wordt!
Zie, uw koning komt, schrijft de profeet Zacharias.
En de leerlingen en de mensen *zien* ineens
dat Hij het is en zijn zal.

*Hij komt, hij komt de volken richten
Hij komt, o volken weest verblijd.
Hij komt zijn koninkrijk hier stichten,
zijn heil en zijn gerechtigheid.*

Daarvan is in de wereld en de huidige actualiteit soms maar weinig te zien.
De wereld staat in brand,
Europa is in last
en de Turken zijn aan zet.
Wie kan verlossing doen dagen?
Wie de volken richten?
Heil en gerechtigheid brengen?

In de Stille Week die voor ons ligt,
concentreren we ons op de weg van Jezus.
Op de vrede die Hij brengt
met het offer van zijn leven.
Zijn intocht in Jeruzalem, niet hoog te paard
maar rijdende op een ezel,
als toonbeeld van nederigheid en vrede,
staat al in het teken
van Witte Donderdag en Goede Vrijdag,
van de beslissende dagen die komen gaan
als Hij heel de wet vervult,
de wet en de profeten
tot een nieuw verbond in zijn bloed.

Zijn intocht is een toonbeeld van vrede.
En van toekomstige vreugde.
Een intocht zonder machtsvertoon, geweld en bloedvergieten.
Jezus voldoet aan de profielschets
van de profeet Zacharia
en aan het profiel van de koning der ere uit Psalm 24.
Voor deze koning naar Gods hart
verheffen de poorten zich!

Een oude uitleg zegt: die poorten,
die aan het begin van de goede week
opgeroepen worden om zich te openen en te verheffen,
zijn behalve de concrete poorten van Jeruzalem
de poorten, de deuren van ons hart.
Ik vind dat een aanstekelijke uitleg,
die ook in de gezangen voorkomt:
(met een bekend Luthers gezang:)
'doe intocht Heer in mijn gemoed!'

'Laat die gezindheid bij u zijn,
welke ook in Christus Jezus was',
schrijft Paulus aan de Filippenzen.
Zo word ik opgeroepen om niet alleen toeschouwer
langs de weg te zijn die Jezus gaat,
op naar Jeruzalem,

maar deelnemer op zijn weg
en in zijn spoor.

Vandaag rennen zo'n 13.000 mensen
op het circuit en door de straten van Zandvoort.
Gezond voor lijf en leden, zullen we maar zeggen,
maar wie zet zijn voeten op de weg van de Heer?
Wie volgt hem om zijn weg?

Lucas vertelt omstandig over het ezeltje dat Jezus mag dragen,
een paar verzen lang. O.a. dat het dier nog niemand had gedragen,
en dat er een klein ezeltje bij hoorde, een veulen.
Alle aandacht en zorg gaat uit naar het ezeltje;
Het zou ondenkbaar zijn dat Jezus
rennend en vliegend of hoog te paard
Jeruzalem zou binnengaan.
Een bekend kerstlied zegt treffend:

*God lof! Nu is gekomen
Gods aangename tijd:
de Koning onzer dromen,
de Heer der heerlijkheid
treedt, zonder praal en pracht,
in onze wereld binnen,
om hier te overwinnen
de duivel en zijn macht.*

*Hij wilde zich verlagen
en daalde van zijn troon;
een ezel mag Hem dragen,
Hem sieren staf noch kroon.
Hij wil zijn koningsmacht
en majesteit verhullen,
om need'rig te vervullen
wat God van Hem verwacht.*

Elke stap van de nog onbereden ezelin met haar veulen
brengt Jezus dichterbij de stad
en dichterbij de kern van zijn opdracht
om de zonden der wereld weg te dragen.
Palmzondag is ook Passiezondag.
Naast het Heden hosanna klinkt het Morgen kruisigt hem.

Want Jezus zal felle weerstand ontmoeten
als hij de stad Jeruzalem binnengaat.
Weerstand van degenen die het voor het zeggen hadden:
de Farizeeën, Schriftgeleerden, hogepriester en het Sanhedrin.
De Farizeeën ergeren zich nu al

aan het Hosanna van de leerlingen en omstanders
en zeggen Jezus dat hij hen moet berispen.
Maar Jezus zegt: dan zouden de stenen het uitroepen!
Zijn jullie ziende blind en horende doof?!

Zo wordt de weg van Jezus begroet - en miskend,
bejubeld - en verguisd.
Heden hosanna, morgen kruisigt hem.
Dezelfde menigte die Jezus toejuicht bij zijn intocht,
zal straks roepen om zijn kruisiging en dood.
Als hun hoop omgeslagen is in teleurstelling.
Hoop kan uit projectie bestaan
van je eigen gevoelens en verwachtingen.
En als die niet uitkomen,
slaan ze om in onbegrip en haat.

De mensen in Jeruzalem verwachtten een revolutie,
een nieuwe messias in de kracht van David.
Zij projecteren al hun hoop, zoals zij die graag vervuld zagen, op Jezus.
Als dan gaandeweg blijkt, dat het zo niet gaan zal
en zij opgehitst worden tegen Jezus,
klinkt het al snel: weg met hem!

Het gaat erom, niet dat wij
onze gedachten en voorstellingen projecteren op hem,
maar dat Hij ons roept op zijn weg en maakt
tot mensen van vrede.
Wanneer zijn Geest ons bezielt.
Wanneer zijn gezindheid ons leidt.
Wanneer wij met hem
nederig en zachtmoedig van hart zijn
zoals het ezeltje dat hem draagt,
en dat zijn trots stelt in dat dragen,
zijn trots en zijn trouw.

Jezus nadert Jeruzalem.
Hij is de k o m e n d e in ons midden!
Komende in deze wereld!
Hij is niet veraf, maar dichtbij!
Met zijn vrede.
Daarom zegt de profeet:
'Verheugt u, gij dochter van Sion',
Verheugt u, met mij.
Een ieder die ervan hoort.
Laat er zo, als de Schriften in vervulling gaan,
vreugde zijn en vrede verkondigd worden vandaag,
in ons midden en in deze wereld

mensen elkaar de hand reiken,
steunen, voorthelpen en herbergen.

met in het achterhoofd en in het hart
de woorden van de dichter van Psalm 100:

Want God is overstelpend goed,

die ons in vrede wonen doet.

Zijn goedheid is als morgendauw.

Elk nieuw geslacht ervaart zijn trouw.

Amen.